

Tato disertační práce se věnuje otázce hry, resp. hraní ve všech jejích podobách z pohledu systematické teologie. Podrobně představuje dvě doposud nejucelenější teologie hry, prezentované v práci Hugo Rahnera *Der Spielende Mensch* a práci Jürgena Moltmanna *Die Ersten Freigelassenen der Schopfung* a souvisejících textech. V kontextu doby, rámce teologických prací i akademických a společenských aktivit jednotlivých autorů je podrobně popsáno, jakým způsobem oba chápou hru jako hru a jaké jí následně přisuzují teologické významy. Dogmatické pojetí obou teologií je vyloženo jako schematický celek, pozornost je věnována i podrobnému výkladu klíčových důrazů a souvislostí obou teologií hry. Práce věnuje pozornost i okolnostem vzniku a inspiračním zdrojům obou teologií hry, přijetí a působení obou děl. Práce závěrem předkládá srovnání pojetí hry obou autorů, konstatuje, že obě teologie hry jsou si v mnoha ohledech blízké svým eschatologickým a soteriologickým vyústěním, stejně jako východisky, zdůrazňujícími svobodu, radost a kreativitu, které se s hrou vždy pojí. Pozornost je věnována teologickému chápání lidské identity a porozumění světu skrze hru u obou autorů. V závěru se práce podrobně věnuje kritické otázce, nakolik je na místě, a pokud ano, tak jakým způsobem, Kristovu smrt na kříži interpretovat v kategoriích hry.